

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 11C/22/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812202894
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2012:8812202894.1

Rozhodnutie

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v právnej veci žalobcu: BL Telecom debt, s.r.o. so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 45 535 108 zast. advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o. so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711 proti žalovanému: T. N., C.. XX.XX.XXXX, S. O. X. B. XX/XX, A. C. o zaplatenie sumy 671,38 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi sumu 130,42 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 32,19 EUR od 19.03.2009 do zaplatenia, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 33,85 EUR od 19.4.2009 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 32,19 EUR od 19.05.2009 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 32,19 EUR od 19.06.2009 do zaplatenia a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50,- EUR mesačne splatných vždy do konca toho ktorého mesiaca počnúc mesiacom jún 2012 do úplného uhradenia celej dlžnej sumy pod následkami straty výhody splátok.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a

Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 564,34 eur spolu s úrokom z omeškania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 16.12.2011 spoločnosť Slovak Telecom, a.s. uzavrela so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok predchodcu uvedených v prílohe zmluvy, vrátane pohľadávky voči žalovanému uvedený pod ref. č. XXXXXXXXXXXX. Zmluva o plnomocenstvo bolo doložené pod č. 1SprO/120/2012 na súde. Pohľadávky predchodcu žalobcu pozostávajú z nehradených faktúr za poskytnuté služby a to

- Faktúru č. 6702168220, splatná dňa. 18.05.2009, znejúca na sumu vo výške 32,19 EUR
- Faktúru č. 3898912259, splatná dňa 18.03.2009, znejúca na sumu vo výške 32,19 EUR
- Faktúru č. 0704423024, splatná dňa 18.07.2009, znejúca na sumu vo výške 540,96 EUR
- Faktúru č. 3703293214 splatná dňa 18.06.2009, znejúca na sumu vo výške 32,19 EUR
- Faktúru č. 2701040817, splatná dňa 18.04.2009, znejúca na sumu vo výške 33,85 EUR

Celková neuhradená suma v čase postúpenia pohľadávky : 671,38 EUR. Úhrady po postúpení pohľadávky: 0.00 EUR. Aktuálna dlžná suma: 671,38 EUR

Nezaplatením faktúr v lehote ich splatnosti riadne a včas sa žalovaný vo vzťahu k žalobcovi dostal v zmysle ust. § 517 ods. 2 a nasl. Občianskeho zákonníka do omeškania a žalobca má teda nárok na úrok z omeškania z dlžnej sumy vo výške podľa platných právnych predpisov za každý deň omeškania až do jej zaplatenia. Žalobca žiadal priznať úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti faktúr.

Vzhľadom na vyššie uvedené má žalobca právo od žalovaného na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške:

- 9,50 % p.a. zo sumy vo výške 32,19 EUR, za obdobie odo dňa 18.03.2009 do zaplatenia,
- 9,25 % p.a. zo sumy vo výške 33,85 EUR, za obdobie odo dňa 18.04.2009 do zaplatenia,
- 9,00 % p.a. zo sumy vo výške 32,19 EUR, za obdobie odo dňa 18.05.2009 do zaplatenia,
- 9,00 % p.a. zo sumy vo výške 32,19 EUR, za obdobie odo dňa 18.06.2009 do zaplatenia,
- 9,00 % p.a. zo sumy vo výške 540,96 EUR, za obdobie odo dňa 18.07.2009 do zaplatenia

Následne žalobca v podaní zo dňa 07.05.2012 uviedol, že pri písaní žaloby došlo k chybe pri stanovení dňa omeškania, keď bol uvedený deň splatnosti a nie deň nasledujúci po dni splatnosti. Svoj žalobný návrh preto v tomto zmysle spresnil a opravil.

Žalovaný sa žalobou súhlasil.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu a listinnými dôkazmi a to žalobným návrhom, zmluvou o pripojení zo dňa 23.10.2007, špecifikáciou služby, zmluvou o zriadení a používaní zákazníckeho identifikátora, dodatkom k zmluve o pripojení zo dňa 23.10.2007, faktúrami č. 6702168220, č. 3898912259, č. 0704423024, č. 3703293214 a č. 2701040817, všeobecnými podmienkami poskytovanie verejných elektronických komunikačných služieb spoločnosti T-Mobile, a.s., vyjadrením žalobcu zo dňa 07.05.2012, výsluchom žalovaného a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledujúci skutkový stav veci:

Podľa Zmluvy o pripojení č. 15832/16 zo dňa 23.10.2007 vyplýva, že predchodca žalobcu poskytoval žalovanému služby VRI Plus vysokorychlostného internetu plus. Zo zmluvy vyplýva, že neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy sú Všeobecné podmienky poskytovania verejnej elektronickej komunikačnej služby Internet.

Zo zmluvy o pripojení a to čl. 2 písm. p) vyplýva, že ak účastník zmluvy, ktorý využil akciovú cenu na doplnkovú službu PC Secure, porušil zmluvný záväzok doby viazanosti, vyplývajúci z o zmluvy o pripojení VRI v časti týkajúcej sa doplnkovej služby PC Secure počas doby viazanosti 36 mesiacov, považuje sa to za porušenie bodu 1g a ST je oprávnený odstúpiť od zmluvy o pripojení a vyúčtovať zmluvnú pokutu, stanovenú cenovým výmerom v tabuľke č. 1a a v tabuľke č. 2, resp. v tabuľke č. 3. Žiaden cenový výmer však do spisu nedoložil.

Dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 23.10.2007 vyplýva, že tento dodatok tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy o pripojení.

Za neuhradené služby žalobca vyfakturoval žalovanému jednotlivými faktúrami cenu poskytnutých služieb a poplatkov a to:

faktúrou č. 0704423024 zo dňa 04.07.2009 sumu 540,96 eur so splatnosťou dňa 18.07.2009

faktúrou č. 2701040817 zo dňa 04.04.2009 sumu 33,85 eur so splatnosťou dňa 18.04.2009

faktúrou č. 3703293214 zo dňa 04.06.2009 sumu 32,19 eur so splatnosťou dňa 18.06.2009

faktúrou č. 3898912259 zo dňa 04.03.2009 sumu 32,19 eur so splatnosťou dňa 18.03.2009

faktúrou č. 6702168220 zo dňa 04.05.2009 sumu 32,19 eur so splatnosťou dňa 18.05.2009

Z faktúry č. 0704423024 zo dňa 04.07.2009 sumu 540,96 eur so splatnosťou dňa 18.07.2009 vyplýva, že touto faktúrou bola žalovanému vyfakturovaná zmluvná pokuta vo výške 33,19 eur, vo výške 116,11 eur a vo výške 391,66 eur podľa obsahu faktúry.

Z výpovede žalovaného vyplýva, že so žalobou súhlasí, uviedol, že dôvodom neuhrádzania žalovanej sumy je to, že nemal som z čoho platiť. Žiadal, aby mu bolo umožnené uhradiť dlžnú sumu v splátkach. Uviedol, že je slobodný, je nezamestnaný. Nepoberám ani sociálne dávky. Pracujem len príležitostne a to brigádnicke. Vlastní motorové vozidlo. Nehnutelnosti nevládnim. Bývam v spoločnej domácnosti s mamou. Matke prispievam na domácnosť sumou 50,- EUR - 60,- EUR. Žiadne iné výdavky nemám. Platím mesačne len telefón a to 16,- EUR. Nemám žiadnu výživovú povinnosť. Mesačnú splátku, ktorú žiadam, aby mi súd povolil uhrádzať dlžnú sumu v splátkach je zhruba 50,- EUR. Táto suma je v jeho finančných možnostiach.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „Zákon“), účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 1, 2 Zákona, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 43 ods. 5 Zákona, podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník opakovane neoprávnenne zasahuje do zariadenia verejnej siete alebo takýto zásah umožní tretej osobe, hoci aj z nedbanlivosti, ak nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti, ak pripojí na verejnú sieť zariadenie, ktoré nespĺňa požiadavky osobitných predpisov, alebo používa také zariadenie v rozpore so schválenými podmienkami a ani na výzvu podniku zariadenie neodpojí, ak opakovane používa verejnú službu spôsobom, ktorý znemožňuje podniku kontrolu jej používania, ak opakovane porušuje podmienky zmluvy o pripojení.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovvej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Na základe vykonaného dokazovania a vychádzajúc z citovaných ustanovení súd mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá spotrebiteľská zmluva. Spotrebiteľ - žalovaný v čase uzatvárania jednotlivých zmlúv o pripojení nemal možnosť individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmlúv s dodávateľom - žalobcom. Zo strany žalovaného došlo k porušeniu zmluvných podmienok a to neuhradením cien poskytnutých služieb a poplatkov za obdobie od 03.2009 do 07.2009, ktoré mu boli zo strany žalobcu vyfakturované jednotlivými vyššie uvedenými faktúram. Celkovo výška pohľadávky žalobcu z titulu neuhradenia faktúr za poskytnuté služby je vo výške 130,42 eur. Žalovaný bol zo strany žalobcu vyzvaný na dobrovoľné plnenie, ale aj napriek tomu žalobcovi vyššie uvedené faktúry neuhradil. Súd považoval nárok žalobcu v tejto časti za dôvodný a preto návrhu žalobcu vyhovel tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Žalovaný tým, že nezaplatil cenu za poskytnuté služby a poplatky v lehote splatnosti jednotlivých faktúr dostal sa dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty splatnosti jednotlivých vyššie uvedených faktúr do omeškania s úhradou ceny poskytnutých služieb. Týmto dňom vznikol žalobcovi nárok na úroky z

omeškania z dlžnej sumy. Podľa zistenia súdu výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením, t.j. ku dňu nasledujúceho po dni splatnosti jednotlivých faktúr bola 1,50 % ročne k 18.03.2009, 1,25 k 18.04.2009, 1 k 18.05.2009, k 18.06.2009. Výška úrokov z omeškania ku uvedeným dňom bola preto teda 9,50% ročne, 9,25% ročne a 9,00 % ročne. Súd preto priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania v súlade s platnou právnou úpravou a to podľa § 517 ods. 2 Občianskeho Zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. vo výške tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

V zmysle uzatvorenej zmluvy o pripojení vrátane dodatku k nej a Všeobecných podmienok žalobcu bola medzi účastníkmi konania pre prípad porušenia zmluvných dojednaní dohodnutá zmluvná pokuta (zmluvná podmienka) a súd mal za to, že takto dohodnutá zmluvná pokuta je v rozpore s ust. § 3 ods. 1 a § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka.

V danej právnej veci bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. Ustanovenie § 53 ods. 1, veta druhá predstavuje cestu na širšiu súdnu ochranu spotrebiteľa aj vo vzťahu k esenciálnym zložkám zmluvy.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolávajú právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

Súd nijako nespochybňuje význam zmluvnej pokuty. Pokiaľ ide však o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstoí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“). Smernica zároveň v prílohe vypočítava pre členské štáty ako vzor niektoré zmluvné podmienky, ktoré odporúča transponovať do vnútroštátnych predpisov. Miesto v Smernici má

aj „neprimeraná kompenzácia za porušenie záväzku spotrebiteľa“ a s účinnosťou od 1. januára 2008 bola neprimeraná sankcia explicitne zapracovaná medzi neprijateľné podmienky aj do Občianskeho zákonníka.

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Súd pri svojom rozhodovaní prihliadal aj na to, že žalobca vyfakturoval žalovanému faktúrou č. 0704423024 celkovo tri zmluvné pokuty v sume 33,19 eur, 116,11 eur a v sume 391,66 eur, pričom nepreukázal, podľa akého konkrétneho ustanovenia zmluvy resp. zmluvných podmienok ich vyúčtoval za aké konkrétne porušenie zmluvy. Súd po preskúmaní predložených listín zistil, že v zmluve o pripojení sú ustanovenia o viacerých zmluvných pokutách v rôznych výškach, za porušenie rôznych zmluvných povinností. V danom prípade naplnené vyššie citované zákonné ustanovenia upravujúce podmienky pre dojednanie zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta v danom prípade má nežiaduci rozmer a neprimerane ukracuje spotrebiteľa. Navyše v danej právnej veci si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty na ktorú mu v zmysle zmluvných podmienok vznikol nárok, nakoľko žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb. Teda žalobcovi v tejto situácii, keď žalovaný sa zaviazal platiť pravidelne mesačne paušálny poplatok podľa jednotlivých dodatkov k zmluve o pripojení, čo vo vzťahu k mesačnému poplatku predstavuje niekoľko násobok danej sumy.

Zmluvná pokuta dojednaná v dodatkoch k zmluvám o pripojení ho zaväzovala k jej zaplateniu v prípade porušenia zmluvy počas celej doby viazanosti a to aj v prípade, ak si účastník zmluvy plnil svoju povinnosť odberať služby poskytované žalobcom, riadne platil ich úhradu až do doby krátko pred uplynutím doby viazanosti, pričom aj v prípade nezaplatenia poslednej úhrady mal povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu stále v plnej výške. V tomto smere žalobca nerozlišoval medzi prípadmi, kedy zmluvný vzťah sa ukončí jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti, alebo keď sa tak stane na začiatku doby viazanosti. V oboch týchto prípadoch je spotrebiteľ viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty, čo je potrebné považovať za neprijateľné. V danom prípade došlo k porušeniu zmluvných povinností po uplynutí zhruba dvoch rokov viazanosti.

Súd je toho názoru, že v spotrebiteľskej veci by už pri samotnom uzatváraní zmluvy nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy a to spotrebiteľ. Už toto na prvý pohľad vyznieva výrazne v neprospech jedného z účastníkov zmluvy. Uvedené súd konštatuje preto, že navrhovateľ ako dodávateľ nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinností na jeho strane. Významné je pritom posúdenie zmluvnej pokuty s ohľadom na povahu, obsah zmluvy v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute a posúdenie prijateľnosti alebo neprijateľnosti tohto zmluvného dojednania by nemali ovplyvňovať ďalšie skutočnosti, ktoré nastanú po uzavretí zmluvy, teda ani následné správanie účastníkov zmluvy a v rámci neho i porušenie zmluvných dojednaní by nemali mať vplyv na prvotné posúdenie toho, či dojednaná zmluvná pokuta nie je neprimeranou sankciou za nesplnenie povinností.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade so zákonnými ustanoveniami súd dospel k záveru, že dojednaná zmluvná pokuta je neprimeraná, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa, teda je neprijateľná a preto návrh žalobcu v časti uplatnenej zmluvnej pokuty v celkovej výške 540,96 eur a úrokov z omeškania zo zmluvnej pokuty zamietol. Súd poukazuje, že takéto stanovisko v obdobných prípadoch zaujal aj Krajský súd

v Prešove a to vo veciach vedených pod sp. zn. 2Co/137/2010, 18Co/136/2010, 17Co/4/2012, kde v závere rozhodnutia vyslovil, že takto dojednaná zmluvná pokuta ako zmluvná podmienka je neprijateľná.

Súd zároveň vyhovel žiadosti žalovaného a sumu ktorú mu uložil zaplatiť žalobcovi mu umožnil uhradiť po preskúmaní jeho majetkových pomerov v splátkach ,t ak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danej právnej veci bol úspešnejší žalovaný. Žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil a ani zo súdneho spisu mu náhrada trov konania nevyplýva a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. I O.s.p.

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c/ súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d/súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a O.s.p.)

f/ rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote , možno sa jej plnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.